

Alexandru Dumitru

Trial version

nou
media **LUMEN**
www.EdituraLumen.ro

Alexandru DUMITRU

Trial version

Lumen

Iași, 2009

Alexandru DUMITRU
Trial version

Editura Lumen este acreditată CNC SIS sub nr 003
www.edituralumen.ro, www.librariavirtuala.com
Copertă realizată de Cristina M. Goia

Redactor: Morariu Irina Maria

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale:

DUMITRU, Alexandru

Trial version/Alexandru DUMITRU

-Editura Lumen, Iași, 2009

Bibliografie

Pag. 114

ISBN: 978-973-166-109-4

821.135.1-32

Alexandru DUMITRU

Trial version

Lumen

Iași, 2009

**Pagin 1 sat
goal inten ionat**

Cuprins:

<i>O să scriu o carte, o să-mi iau milionul de dolari.....</i>	<i>7</i>
<i>Amanții Albaștrii .....</i>	<i>23</i>
<i>Soluția.....</i>	<i>35</i>
<i>Agentul secret nu a murit de fapt .....</i>	<i>41</i>
<i>Alegerea .....</i>	<i>53</i>
<i>Geamantanul .....</i>	<i>79</i>
<i>Trial Version .....</i>	<i>81</i>

Pagin 1 sat goal inten ionat

O să scriu o carte, o să-mi iau milionul de dolari

Nu te intrista prea tare

Dacă nu îți este clar încă de ce nu mai ai nici un leu până duminică, astăzi fiind marți, voi încerca să te lămuresc evitând colțurile de masă și blocurile cu etaje trambulină.

În primul rând, nu trebuie să te sperii, pentru că nu este prima săptămână în care se întâmplă asta și, cu siguranță, nu va fi ultima. Deși statistic orice șansă are procentul ei, iar colțurile de masă, etajele trambulină ale blocurilor, nu se pot compara niciodată cu o mică incizie, acolo, unde se face ea. Acum, că ți-ai lămurit această problemă, uită-te în portofel încă o dată, ca să fii sigur că nu ți-a căzut vreo firimitură de pe vreo bancnotă dornică să-ți potolească foamea.

Privirea ta trebuie să fie una degajată, dar în același timp pătrunzătoare... ca și cum te-ai uita la valuri, spre larg, tu fiind singurul care vede Titanicul.

Pasul următor este la fel de firesc precum încercarea ta de a-ți pierde virginitatea: trebuie să te culci, pentru că somnul este singurul care ar putea să facă asta.

Când te-ai trezit mai culcă-te puțin, fără să te duci la toaletă, ca să ai impresia că faci totuși ceva, un lucru dificil, care necesită determinare, forță și, nu în ultimul rând, curaj. Atunci când simți că nu mai poți ridică-te și mergi calm, precum o adiere de vânt dinspre un WC ecologic și rezolvă problema.

Dacă până acum nu este duminică sunt șanse să ai probleme. Așa că îți recomand să suni un specialist.

Ahh... nu ți-ai plătit factura? Nici o problemă, încă mai ai o șansă să te culci la loc. Îți recomand să scrii pe o bucată de hârtie igienică dacă scremutul te obosește mai mult decât munca depusă

în ultimele săptămâni, după care va trebui să o lași pe o bancă în parc sau la BNR.

În tot acest timp este foarte important să nu te îndrăgostești. Te înțeleg că îți este foarte greu dată fiind situația ta extrem de boemă, însă sfatul meu este în continuare să nu te îndrăgostești. Ai putea să alergi până acasă, astfel te vei obosi fizic. O altă recomandare este să numeri persoanele care îți displac și cele care nu îți plac pe lângă care treci pe stradă. Formează o matrice $n \times m$ după, cu n = numărul de persoane care îți displac și m = numărul de persoane care nu îți plac. În timp ce urci scările până la etajul 7 completează matricea cu numerele apartamentelor cu uși noi. Dacă nu sunt îndeajuns de multe completează cu 0. Ordinea în care completezi poate fi aleatoare. Odată ajuns în fața apartamentului nu intra până când nu afli care este determinantul acestei matrice. Când ai ajuns în apartament este posibil să te simți ceva mai împlinit. Orice răspuns greșit poate fi corect în halucinația noțiunilor de matematică dobândite în liceu. Fără să oftezi, sau măcar să te gândești la sex, te rog să te uiți din nou în portofel. Dacă este în continuare gol, înseamnă că rezultatul a fost greșit.

Nu dispera!... Disperă!... Nu dispera! Ai vrea să afli câte zile poate să stea o persoană fără să mănânce? Destul de multe...deci nu-ți face griji până duminică. În schimb ai putea să te culci de data asta fără nici o speranță de a te mai trezi.

Până să adormi îți voi aduce aminte că deși te culci sunt șanse mari ca atunci când te trezești să fie tot miercuri, luând în considerare faptul că este ora 3 jumătate. Nu dispera. Convinge-te că poți să adormi pe veci.

Până acum ai învățat câteva lucruri pe care nici nu știai că trebuie să le înveți. Caracterul se umple în tine precum carnea tocată într-o sârmă. Când te vei trezi, vei fi sătul. Deși îți este foame nu încerca să nu te gândești la mâncare. Ieși în stradă și mergi plângând, suspinând până la prima șaormărie. Încearcă să nu te îndrăgostești de cineva. Așează-te la coadă, însă invită de fiecare dată când ajungi mai în față pe cel din spatele tău să-ți ia

locul, pentru că tu încă nu te-ai hotărât și, oricum, crezi că o să ieși mai spre seară cu niște prieteni grăbiți la un restaurant ceva mai asiatic. Orice ai face, nu minți, așa că plimbă-te pe lângă blocurile prietenilor tăi, până când te întâlnești cu vreunul care se întoarce de la serviciu... În curând bucățița de hârtie igienică îți va fi adusă de unul din ei ștampilată și semnată de chiar Domnul Semafir Murghianu.

Domnul Semafir Murghianu

-Bună ziua. Mă numesc Semafir Murghianu. Sunt aici ca urmare a răspunsului șocant pe care l-ați dat în chestionarul tip hârtie igienică al firmei noastre de tricatat speranțe.

-Bună seara. Nu pari prea încântat pentru că nu știi dacă visezi, sau e joi, sau duminică și îți aduci aminte. Maștele tale obosite salută și ele, mult mai demn. Și cu ce vă ocupați?

-Firma noastră se numește Tricotăm Speranțe Nu Botoșei SRL și se ocupă în mare cu oferirea de speranțe persoanelor care nu mai au, de obicei până la sfârșitul zilelor acestora.

-Deci, creează dependență?

-Nimeni nu a dovedit științific acest lucru.

-Aș apela la serviciile dumneavoastră până sâmbătă, dar nu am cu ce să vă plătesc. N-am ce să ofer...

-Cunoaștem. Altfel nu ați mai apela la noi. Nu râde nimeni. Nici nu a fost amuzant de fapt. Ceea dorim de la dumneavoastră în schimb este să semnați un contract în care vom stabili, în funcție de intensitatea și numărul de speranțe pe care vi-l vom oferi o dată la care să vă luați viața.

-Adică să mă sinucid?

-Adică să vă sinucideți. Da... Nu păreți prea încântat. Deci mai aveți o speranță a dumneavoastră. Îmi pare rău chiar. Dacă mai încheiam un contract primeam speranța că voi promova într-

o lună.

-Cum adică primeați?

-Nu ar fi mai bine să mergem să mâncăm ceva undeva dacă tot ne-am luat la vorbe? Vorba aia... Deși eziți îți dai seama că organismul tău acceptase de mult.

-Sau cum doriți dumneavoastră...

-Dar nu am nici un ban...

-Știm, știm... nu e nici o problemă.

Îți dai acordul cu mâinile îndesate strâns în buzunarele de la geacă, atât de strâns că îți transpiră și ultimele picături de apă care ți-au mai curs la chiuveță. În drum spre restaurantul Pescărușul speră că totul să nu fie o mare țeapă, deși dacă nu ar fi, nu te-ar încânta nici mai mult nici mai puțin.

Să luăm o pauză și să ne uităm și spre domnul Semafir Murghianu. Mergă calm, sigur, fără să promită vreo căzătură sau măcar o schimbare a ritmului perfect calibrat. Chelia fără păr sau pene prezintă totuși o viață a ei proprie, lăsând cutele să se plimbe ciudat în toate direcțiile aleator. Tu nu observi mai nimic din toate astea, fiind preocupat de cum să-ți cureți nasul fără ca nimeni în viață să observe. Domnul Semafir nu este nici mic, nici foarte mic și, cu siguranță, nu este înalt. Mulți ar spune că are o înălțime medie, potrivită. Dacă ajungi să îl cunoști mai bine vei observa însă că, de fapt, înălțimea acestuia variază în funcție de gravitatea discuției pe care o poartă. În ce sens nu știi nici eu exact, însă se spune că liniar. Mâinile limpezi se mișcă puțin, aproape deloc. Este îmbrăcat în așa fel încât să uiți cu ce este îmbrăcat. Ideal ar fi să ai impresia că, de fapt, te însoțește doar o voce însă nu poți să crezi asta datorită mirosului pătrunzător de suc TEAC, de cea mai bună calitate... de mandarine. Pe măsură ce mergi și el vorbește, și se face din ce în ce mai sete, însă nu eziți să te abții de la orice apropo care îți poate rezolva mica neplăcere. Murghianu, cum îi spun clienții mai vechi, are 2 copii și o să se sinucidă pe data de 17.09.2010. Deci mai are 2 ani buni de muncă în care speră să realizeze tot ce și-a propus și să le lase micuților suma necesară

pentru a se lipsi de speranțe. Din când în când pe stradă se aude câte o manea la telefon. La un moment dat sună un telefon.

-Alo?

-NU! NU ÎI MAI DA NIMIC! NICI O SPERANȚĂ. Nenorocitul ăsta trebuia să se execute acum 3 luni dar văd că au crescut și în el speranțe adevărate.

-Bine...

-Da... rezolvă tu problema. Îți rămân dator.

-Da.

-O seară bună și ție. Pa.

Te prefaci că nu ai auzit nimic, că nu ai fost lângă el până atunci și ai răsărit așa, dintr-o dată. Dar nu ăsta este cazul și se vede pe fața ta un sentiment de spaimă ca al celor pe care îi lovește o mașină și au timp să realizeze asta.

-Îmi cer scuze... chiar nu trebuia să asștiți la conversația asta... în fine... adică a fost mai dură...

-Nu e nici o problemă. Înțeleg (De fapt nu înțelegi nimic.)

-Ideea e că de cele mai multe ori se întâmplă să se producă un fenomen firesc... oamenii încep să aibă speranțe ale lor... speranțe care dau naștere altor speranțe... dar un contract e un contract și trebuie respectat.

-Eu nu mai am nici o speranță...

-Te cred! Sunt de mult timp în branșă și se vede pe fața ta că nu mai ai nici un viitor și că nu vezi ce ar putea să-ți ofere ziua de mâine. Ce vorbesc... nu înțelegi nici de ce mai mergi pe lângă mine acum. Am dreptate ?

Tu nu zici nimic. Îți place prea mult să îl auzi vorbind așa despre tine.

-Însă, dacă îți voi da o speranță acum și, poate, mâine, într-o zi vei învăța să sperii bine, mult, e... uite așa o să ajungi să crezi cu suflarea că o scapi de noi. Vei spera o modalitate pentru a fugi de Contract. Noi nu facem botoșei, ci speranțe, iar firul lor nu se duce așa ușor. Uite am ajuns...

Restaurantul Pescărușul este cunoscut ca fiind unul din cele mai selecte din orașul D. Nu cel mai select, dar, pe de altă parte,

nici domnul Semařir nu este cel mai ınalt. Pescărușul de la intrare este dresat special să conducă clienții la masă și, din când în când, mulți spun că face domnișoarelor cu ochiul. Lumina puternică și parfumul dubios care se amestecă în sală te trezesc la viață. Aceasta este speranța din ce în ce mai puternică că vei mânca. O știi... O simți... Pescărușul știe și el. Masa la care ajungeți îl face pe domnul Murghianu să se confunde perfect cu ea. O masă rotundă și mare, destul de mare pentru doar două persoane. Din când în când vezi pene albe și lungi, calde, cum se ridică de nicăieri și se plimbă prin restaurant, toate vesele și gata să-ți ia comanda. Domnul Semařir se aprinde din senin ca un pom de Crăciun.

-Bună seara! Mă numesc Semařir Murghianu. Sunt angajat al firmei Tricotăm Speranțe Nu Botoșei SRL. Mă ıntâlnesc cu dumneavoastră datorită formularului tip hârtie igienică pe care l-ați completat cu un răspuns surprinzător. Voi începe prin a vă ıntreba un singur lucru. Ce speranța mai are un om în ziua de azi?

Contractul

-Păi ce pot să spun... ?

-Speram să-mi spuneți ce credeți. Prin urmare ce speranță credeți că mai are un om în ziua de azi?

Până să te hotărăști ce răspuns inteligent să dai trebuie să te hotărăști ce vrei să mănânci. Meniul este aproape tot pe bază de carne de pescăruș, în afară de înghețata cu pene de găscă. Lângă tâmpla ta trece în grabă o pană lungă și veselă, care se așează zâmbind pe geam.

-Bună seara. Sunteți gata să comandați?

-Desigur. Eu voi avea pescăruș trist gata să renunțe la garnitură, cu o salată de toamnă iarnă.

-Iar dumneavoastră domnule?

-Iar eu... iar tu nici măcar nu știi ce gust are carnea de pescăruș, dacă chiar se mănâncă, nu poți să-ți dai seama ce cauți acolo, de ce nu dormi în continuare și cel mai important nu poți să înțelegi de ce îți este atât de greu să te hotărăști în privința unei amărăte de porții de mâncare... Voi avea ce mănâncă și domnul.

-Pescărușul să fie trist sau foarte trist.

-Al meu foarte trist, dacă se poate fără ceapă.

-Doar trist.

-Ceva de băut?

-O apă.

(Iar tu de ce să nu încerci să înțelegi ce se întâmplă de fapt?)

-O vodcă.

-Cu alcool sau fără?

-Cu.

În timp ce vocea care ți-a luat comanda se îndepărtează, spun voce pentru că mi-am dat seama că nu ai văzut trupul persoanei respective fiind mult mai preocupat de problema speranței omului în ziua de azi.

-Prin urmare? Ce spuneți? Dumneavoastră spre exemplu... ce speranță – speranțe mai aveți...

-Eu nu mai am... mai e atât de mult până duminică! Nici nu știu ce zi este astăzi... oftezi atât de frumos încât domnul Semafir nu se poate abține să nu zâmbească. Concluzionezi trecându-ți mâinile prin părul nespălat pe care îl ai de pe partea mamei tale.

-Chiar nici o speranță...?! Adică mai sunt doar câteva zile până duminică.

Tu taci jucându-te cu furculița, iar ea jucându-se la rândul ei cu tine.

-Dacă vă spun că v-aș putea ajuta... mai puțin sau mai mult... ce ați zice?...

-Nu vreau nici să mor...

-Dar nimeni nu a zis că trebuie să muriți... acum. Muriți mai încolo... oricum toată lumea moare mai încolo sau mai încoa... doar că pentru dumneavoastră ar fi atunci.

-?

-Într-adevăr...cel mai bine ar fi să mâncăm...să nu mai vorbim despre astfel de lucruri... oricum și eu am obosit...

Ochii tăi roșii, buzele tale crăpate, stomacul tău în burta ta...toate sunt acum în preajma unei cine. Cadavrele triste și foarte triste sunt gata să-și îndeplinească menirea. Carnea se rupe ușor și tu ești extrem de impresionat. Ai uitat unde ești, însă tristețea se desprinde și ea ușor de pe oasele tale, înfulecată de vreun alt pescăruș. Până să apuci să iei și a doua aripă de pasăre tristă, farfuria îți este luată din față și îți este servit paharul de votcă cu alcool. Nu înțelegi ce se întâmplă. Domnul Semafir se oprește și el din mâncat și așteaptă să i se ia farfuria din față. Își bea paharul de apă liniștit, amestecând gheața în ochii tăi. Nu înțelegi de ce nu mai mănânci. Ridici paharul de votcă și îți promiți că o să îl bei pe tot. După ce îl lași pe masă îl mai ridici o dată ca să fii sigur. Dar tot nu ești, iar ultima oară când îl ridici domnul Semafir intervine:

-Mai doriți un rând?

-Nu mulțumesc... sunt bine... dar... nu știu... Pescărușul de

la intrare se înfruptă neglijent din carnea tristă rămasă. Pauză de o țigară, un os și două băți din aripi.

-Mi-a părut sincer bine... Îmi pare rău că nu mai pot sta... dar trebuie să ajung acasă... mâine o zi ... poate o promovare...

-...m-am gândit... gândeam... poate doriți... despre Contract. Domnul Semafor pare, chelia lui rânjind disprețuitor de evident. Nu spune de ce, dar îi dau dreptate.

-Nu știu ce spun... chiar vrea îndrept spre... am mâncat... doriți... sunteți interesant...

-?! Nu poți înțelege acest cuvânt așa Murghianu începe deseneze pe un șervețel cu explicațiile de rigoare.

-Cam așa ceva... Dacă doriți mai multe explicații puteți să intrați pe site-ul firmei Croșetăm Speranțe Nu Botoșei SRL. Nu îl știu exact dar dacă îl căutați pe net sigur îl găsiți.

-Dacă tot ne-am întâlnit...

-Îmi place de dumneavoastră... pareți foarte determinat acum. Ce înseamnă o masă bună. Aveți dreptate... să nu mai pierdem timpul...

-Da...

-Să mai luăm ceva de băut.

De data aceasta vocea ți se pare a fi ceva mai în vârstă însă mai mult nu poți să spui.

-Un pahar de vin roșu și 3 cuburi de zahăr vă rog.

-O votcă.

-Cu alcool sau fără ?

-Cu. M...ulțumesc.

-Să revenim. Domnul Murghianu este din ce în ce mai înalt. Gâtul tău se lasă cât poate de mult pe spate și nu crezi că mai poate să își revină.

-Câți ani mai doriți?

-20.. .

-Gândiți-vă că puteți să mai trăiți 20 de ani dar destul de lipsiți de speranțe reale” sau să zicem 5 ani pe care nu îi veți uita niciodată.

-Atunci 10.

Continuarea acestui volum o puteți lectura achiziționând volumul de pe

www.editalumen.ro

www.lumenpublishing.com

sau din librăriile noastre partenere.

ISBN 973-166-109-3

9 789731 661094

Conținutul acestui volum nu
reprezintă în mod necesar
punctul de vedere al Editurii
Lumen sau al finanțatorilor

Publicat cu finanțarea:

media
LUMEN

www.EdituraLumen.ro